

til at køre videre, og så skal vi lade være med at pålægge ekstra afgifter.

Ebbe Kalnæs (CD):

L 69-afgifterne på pvc og ftalater har absolut ikke CD's støtte. Vi hører ikke til dem, som får knopper ved den blotte tanke om gebyr og afgifter i enhver situation, men skal vi være med til dem, skal de have et formål, og det har de ikke i denne sammenhæng.

Der er tale om en eller anden kampagne, som indimellem sætter ting på dagsordenen som farlige. Der er en tendens til i den diskussion at gøre alt lige farligt, og når vi gør alt lige farligt, gør vi i virkeligheden alt lige gyldigt, når det kommer til stykket. Hvis vi f.eks. taler om risiko for kræft, er det en risiko, som er ved næsten alt, hvad vi møder. Så vidt jeg husker, er der godt 800 stoffer, som kaldes flygtige CAF'er men kun 16 eller 21 er kræftfremkaldende eller i hvert fald mistænkt for at være det, og sådan er det på en række områder.

Vi mener ikke, der er tilstrækkeligt grundlag for at køre den skrækkampagne. Men som jeg også tidligere har sagt, er det sådan i et storforbrugende velfærdssamfund, hvor man har fortrængt den almindelige brug af det religiøse og kirken, at miljøet er kommet ind og er blevet en ganske udmærket indikator, når man stadig har trang til dommedagsvisioner og fragmenterede chokoplysninger.

Det er den måde, man driver kampagnen på. Der er 13 millioner ton affald i dette land, og det er et problem. Vi taler meget om produktansvar, hvor vi hellere skulle tale om forbrugeransvar. Vi burde fortælle forbrugerne i velfærdssamfundet, at de ikke er færdige med at betale for en vare, før den er skaffet af vejen på fornuftig vis. Det skal vi huske, og det vil altså sige, at det, vi har brug for i denne sammenhæng, er at lave de tilskyndelser, der skal til, for at vi rydder ordentligt op efter os og laver den genbrug, der er nødvendig.

Vi er meget dygtige til kampagner, men er der ét sted, hvor der aldrig nogen sinde er lavet nogen kampagner – heller ikke fra regeringens side – gælder det indsamling af plastic. Man har ikke løftet en finger. Man har sagt til nogle, der driver handel med det og arbejder med det, osv.: Se at få ordnet forholdene, og hvis ikke det virker, kommer vi efter jer med en afgift!

Man kunne være gået langt dybere ind i det og fået nogle resultater. På mange områder har vi jo masser, vi sætter i gang, men der er jo in-

gen børn eller voksne, der – som jeg også sagde tidligere – har lært, at plastic ikke er noget, man smider i skraldespanden til forbrænding. Det kunne vi have gjort en kæmpeindsats for, og det havde været en fornuftig indsats.

Selve L 69, altså skattedelen, har på ingen måde nogen virkning for miljøet. Det er udelukkende en kræmmersag. Det er et spørgsmål om at skaffe nogle skillinger. Forslaget får måske eller – vil jeg tro – helt sikkert den modsatte virkning, nemlig at en lang række af de fornuftige tiltag, der bliver gjort, og en lang række af de gode viljer, der er for at ordne det her, stort set bliver ødelagt, og det synes jeg er et problem.

Hvis regeringen havde sagt – ligesom da vi tidligere behandlede f.eks. skrotbiler – at der er et stort problem med noget, som vi ikke skal sende til forbrænding, og om der kan findes ud af et eller andet, der kan finansiere, at det bliver samlet ind, og om der kan laves en tilstrækkelig massiv kampagne, så vi kan være sikre på, det hænger sammen – jamen så ville vi gerne tale om det. Jeg sagde lige før, at vi skulle have forbrugerne til at rydde op efter sig og sørge for, at tingene også blev bortskaffet på fornuftig vis, for før var de ikke færdige med at betale for at forbruge varen. Jeg vil gerne gentage, at vi er altid parat til en målrettet indsats for noget, der fornuftigvis skal ryddes op i her i samfundet, men ikke til den slags bevidstløse afgifter, der her er tale om.

Så vil jeg også gerne tage med, at på hele affaldsområdet har vi mange afgifter, og ca. 1 mia. kr. af de afgifter bliver rent faktisk ikke brugt til formålet, nemlig til at forbedre miljøet, rydde op og lave genbrugsordninger. Den milliard går til andre ting, og det er nok hovedproblemet. Hansen og Jensen får ingen respekt for dette Folketing og for grønne afgifter, når der gang på gang ingen sammenhæng er i argumentationen for miljøet. I starten, da man lavede det her, kunne man få folk med, men nu ødelægger man sit grundlag for at rydde op fremover.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg har forstået, at fru Vibeke Peschardt og hr. Søren Kolstrup er indforståede med, at hr. Ole M. Nielsen får ordet som ordfører nu.

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg takker, fordi jeg måtte få lov at komme foran.